

Jean Koutchoumoff
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — beskyttelse i henhold til
tjenestemandsvedtægtens artikel 24 — erstatning«

Retsmøderapport	101
Forslag til afgørelse fra generaladvokat Giuseppe Tesauro, fremsat den 30. november 1988	106
Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. januar 1989	116

Sammendrag af dom

- 1. Tjenestemænd — sag til prøvelse af afvisning af klage — antagelse til realitetsbehandling
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)*
- 2. Tjenestemænd — søgsmål — forudgående administrativ klage — samme genstand og grundlag — anbringender og argumenter som ikke er anført i klagen, men som er snævert forbundet dermed — antagelse til realitetsbehandling — krav om erstatning først fremført ved Domstolen — udvidelse af sagens genstand — foreligger ikke
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)*
- 3. Tjenestemænd — administrationens bistandspligt — rækkevidde
(Tjenestemandsvedtægten, art. 24)*

1. Efter vedtægtens opbygning kan en sag, som en tjenestemand har anlagt ved Domstolen til prøvelse af en beslutning, ansættelsesmyndigheden har truffet for hans vedkommende, ikke fremmes til realitetsbehandling, medmindre han først har indgivet klage til ansættelsesmyndigheden, og denne klage er blevet udtrykkeligt eller stiltiende afvist. Sagen kan fremmes til realitetsbehandling, uanset om den alene vedrører den først anfægtede beslutning, om den vedrører afvisningen af klagen, eller om den vedrører begge disse beslutninger i forening, dog forudsat, at klagen, henholdsvis sagsanlægget, indgives inden for fristerne i vedtægtens artikler 90 og 91.

2. Påstande i tjenestemandssager ved Domstolen skal have samme genstand som den forudgående administrative klage og må kun indeholde klagepunkter, som hviler på samme grundlag som de i klagen anførte. Disse klagepunkter kan for Domstolen uddybes ved fremførelse af anbringender og argumenter, som ikke nødvendigvis figurerer i klagen, men som står i nøje forbindelse med den. Formålet med vedtægtens artikler 90 og 91 er således — gennem indgivelse af den forudgående administrative klage — at muliggøre en mindelig bilæggelse af tvister mellem tjenestemænd og administrationen og ikke at foretage en rigoristisk og endelig afgrænsning af det eventuelle tvistemål ved Domstolen, blot søgsmålet hverken ændrer klagens årsag eller genstand.

Også et erstatningskrav, der først er gjort gældende under sagen for Domstolen,

kan fremmes til realitetsbehandling, selv om der i den administrative klage kun var rejst krav om annullation af den beslutning, som hævdes at have forvoldt skade, idet et sådant krav om annullation vil kunne indebære et krav om erstatning af det tab, beslutningen har forvoldt.

3. Fællesskabsinstitutionernes forpligtelse efter vedtægtens artikel 24 til at beskytte tjenestemænd mod trusler, krænkelser, injurier, ærerørige beskyldninger eller angreb, som tillige omfatter angreb fra andre tjenestemænd, er betinget af, at der føres bevis for de pågældende handlinger.

Når der er indtruffet en begivenhed, som er uforenelig med en ordentlig og rolig afvikling af tjenesten, skal administrationen ganske vist skride ind med den nødvendige strengthed for at konstatere, hvad der var sket, for på denne baggrund at kunne beslutte, hvilke konsekvenser dette skulle have. Administrationen er dog ikke forpligtet til at iværksætte foranstaltninger til sagens oplysning, blot fordi en ansat har fremsat visse påstande. Det påhviler nemlig en tjenestemand, der gør krav på beskyttelse i henhold til vedtægtens artikel 24, i det mindste at fremlægge bevismidler for, at de angreb, som han hævder at have været udsat for, faktisk har fundet sted. Kun i så fald er den pågældende institution forpligtet til at iværksætte passende foranstaltninger, navnlig ved at gennemføre en undersøgelse, for i samarbejde med klagens oplysningsmand at fastslå de omstændigheder, der ligger til grund for klagen.